

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący -	Sędzia SR Andrzej Gromadzki
Protokolant -	p. o. sekr. sąd. Anna Pietrzyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2017 r., w K.,

sprawy z powództwa B. J.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zadośćuczynienie z tytułu uszkodzenia ciała lub uszczerbku na zdrowiu na podstawie art. 445 k.c.

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki B. J. kwotę 47.149,17zł (czterdzieści siedem tysięcy sto czterdzieści dziewięć złotych i siedemnaście groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi licznymi od kwoty 45.395,14 zł (czterdzieści pięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt pięć złotych i czternaście groszy) za okres od 21.12.2015 r., do 31.12.2015 r., i ustawowymi za opóźnienie za okres od 01.01.2016 r., do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie licznymi od kwoty 1.754,03 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt cztery złote i trzy grosze) za okres od 15.03.2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki B. J. rentę w kwocie 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych i zero groszy) miesięcznie, poczynając od dnia 16.02.2016 r., płatną do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki B. J. kwotę 6.547,87 zł (sześć tysięcy pięćset czterdzieści siedem złotych i osiemdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Powódka B. J. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwot: 60.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2015 r., do dnia zapłaty; 799,17 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie licznymi od kwoty 395,14 zł za okres od dnia 21 grudnia 2015 r., do dnia zapłaty oraz od kwoty 404,03 zł za okres od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty; kwoty 1.350,00 zł tytułem skapitalizowanej renty za okres od dnia 08 stycznia 2016 r., do dnia 15 lutego 2016 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, do dnia zapłaty. Powódka domagała się również zasądzenia renty na przyszłość w kwocie

600,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia 16 lutego 2016 r., płatnej do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Poza tym powódka wniosła o zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 09 października 2015 r. uczestniczyła jako pasażer w wypadku komunikacyjnym, w wyniku którego doznała uszczerbku na zdrowiu. Po zdarzeniu została przewieziona do Szpitala (...) w B., gdzie rozpoznano u niej złamanie trzonu kręgu L1 z rozkawałkowaniem blaszki granicznej górnej i odłamaniem fragmentu górno-lewobocznej krawędzi, złamanie wyrostka (...), złamanie dalszego końca kości promieniowej lewej oraz złamanie trzonu obojczyka prawego. W czasie trwającej sześć dni hospitalizacji wykonano operacyjną repozycję kości promieniowej lewej, następnie na rękę założono szynę gipsową, ramię i bark zaopatrzone w ortezę, a na kręgosłup założono sznurówkę lędźwiowo-krzyżowo. W związku z powikłaniami i dolegliwościami bólowymi powódka była jeszcze kilkakrotnie hospitalizowana. Konieczne okazały się kolejne zabiegi operacyjne. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powódka zgłosiła zaistniałą szkodę pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił jej kwotę 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 3.050,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich, jednocześnie odmawiając zwrotu kosztów leczenia poniesionych przez powódkę. Z uwagi na doznane dolegliwości fizyczne, poniesione koszty leczenia, a także okres wymaganej opieki osób trzecich, przyznane świadczenia nie mogły być uznane przez powódkę za w pełni rekompensujące szkodę doznaną przez nią w wyniku wypadku.

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany nie negował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 09 października 2015r. Wskazał, że po przyjęciu zgłoszenia w sposób wszechstronny dokonał likwidacji przedmiotowej szkody. Ustalił zakres swojej odpowiedzialności oraz wysokość przysługujących powódce kwot tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania. W związku z czym przyznał powódce bezsporną kwotę tytułem zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł oraz kwotę 3.050 zł tytułem zwrotu kosztów opieki nad powódką przez osoby trzecie. Tym samym funkcja kompensacyjna dochodzonego świadczenia została w pełni zrealizowana.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09 października 2015 r., na drodze krajowej nr (...) doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszczerbku na zdrowiu doznała B. J.. Sprawcą wypadku był kierujący samochodem marki F. o nr. rej. (...) mąż powódki L. J.. Powódka była pasażerem w/w pojeździe. Sprawca wypadku był w czasie zdarzenia ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. V. (...) w W..

(dowód: bezsporne)

Bezpośrednio po zdarzeniu B. J. został przetransportowany na Oddział (...) Urazowo-Ortopedycznej Szpitala (...) w B., gdzie rozpoznano u niego złamanie trzonu kręgu L1, złamanie wyrostka kolczystego kręgu Th 12, złamanie dalszego końca kości promieniowej lewej oraz złamanie trzonu obojczyka prawego. Dokonano tam operacyjnej repozycji zamkniętej złamania kości promieniowej lewej poprzez stabilizację przezskórną dwoma drutami K.. Na rękę założono szynę gipsową, ramię i bark zaopatrzone w ortezę, a na kręgosłup założono sznurówkę lędźwiowo-krzyżową, po czym w dniu 14 października 2015 r. wypisano powódkę do domu z zaleceniem kontroli w Poradni Urazowo-Ortopedycznej.

Po wizycie u ortopedy powódka została w trybie nagłym skierowana na Oddział Urazowo - Ortopedyczny Szpitala (...) w K., gdzie zdiagnozowano destabilizację złamań obojczyka i przedramienia. W związku z tym dokonano otwartej stabilizacji złamanego trzonu obojczyka prawego ze stabilizacją płytką (...) oraz zamkniętej restabilizacji dalszej nasady kości promieniowej lewej sposobem H.a. Wykonano także stabilizację złamanego trzonu kręgu L1, przy wykorzystaniu spondylozy tylnej oraz foraminektomii lewostronnej, uzyskując poprawę neurologiczną kończyny dolnej lewej. Powódkę wypisano do domu w dniu 30 października 2015 r., zakazując jej schyłania się i dźwigania ciężarów oraz unikania długotrwałych pozycji siedzących.

W dniu 09 listopada 2015 r., powódka została skierowana na Oddział (...) Ogólnej Szpitala (...) w K. z powodu zgłaszanych dolegliwościami bólowych brzucha, skąd została przeniesiona na Oddział Urazowo-Ortopedyczny w

związku ze stwierdzonym wtórnym przemieszczeniem złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej. Dokonano tam operacyjnego usunięcia drutów K. z kości promieniowej lewej, a następnie otwartej repozycji i zespolenia złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej płytą dłoniową wąską (...) czterootworową. Powódka została wypisana ze szpitala w dniu 15 listopada 2015 r. z zaleceniem elewacji i oszczędzania operowanej kończyny.

Dalsze leczenie następstw wypadku było kontynuowane w Poradni Urazowo-Ortopedycznej Szpitala (...) w K..

(dowód: dokumentacja medyczna k. 16-42v., 103-104 i 124-129)

W wyniku wypadku z dnia 09 października 2015 r., powódka doznała: złamania kręgu L1 leczonego stabilizacją transpedicularną, skutkującego 15 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu; złamania obojczyka leczonego operacyjnie z powstaniem bliznowca, skutkującego 5 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu; złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej leczonego kilkakrotnie operacyjnie, skutkującego 5 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Łączna wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu powstałego u powódki w następstwie wypadku z dnia 09 października 2015 r. wynosi 25%.

Przebieg leczenia był powikłany destabilizacjami złamań kości przedramienia oraz kręgosłupa, wymagającymi kolejnych zabiegów operacyjnych poprawiających ustawienie odłamów. Stopień ograniczenia w funkcjonowaniu odcinków uległych uszkodzeniu jest dość znaczny i stanowi upośledzenie ich funkcji. Bezpośrednio po zdarzeniu i przez okres kilku miesięcy po nim powódka wymagała opieki osób trzecich. Poniesione koszty leczenia z zakupami przedmiotów ortopedycznych były zasadne. Prognoza co do powrotu pełnosprawnej funkcji organizmu w przyszłości jest wątpliwa ze względu na utrwalone zmiany pourazowe i pooperacyjne.

(dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii – S. D. – k. 140-141; opinia uzupełniająca biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii – S. D. – k. 171)

Powódka zgłosiła szkodę (...) S.A. V. (...) w W., które po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciło kwotę 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 3.050,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki nad powódką przez osoby trzecie.

(dowód: pisma – k. 60-63v.; akta szkody – k. 80; bezsporne)

W związku z wypadkiem z dnia 09 października 2015 r., powódka poniosła wydatki na leczenie w łącznej kwocie 799,17 zł.

(dowód: faktury VAT – 43-59)

Powódka B. J. od 2006 r., przebywa na emeryturze. Od dnia wypadku odczuwa dolegliwości bólowe, w związku z czym zmuszona była zażywać duże ilości leków przeciwbólowych, co z kolei doprowadziło do problemów zdrowotnych żołądkowo - jelitowych. Powódka musi nosić pas usztywniający uszkodzony odcinek kręgosłupa. W okresie po wypadku wynajmowała prywatnie rehabilitantkę. Chciałaby kontynuować rehabilitację. Powódka mieszka na co dzień razem z mężem w kawalerce na 4 piętrze. Posiada dwoje dorosłych, pracujących dzieci. Powódka po wypadku ograniczyła swoją aktywność fizyczną. Nie jest w stanie siedzieć na fotelu w pozycji wyprostowanej. Codziennie towarzyszy jej ból. Ograniczenia ruchowe wpływają negatywnie na jej kondycję psychiczną. Powódka obecnie nadal wymaga pomocy drugiej osoby przy korzystaniu z toalety, prysznicu, ubrania się.

(dowód: zeznania L. J. – k. 95-95v.; zeznania B. J. – k. 190v.)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługiwało jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ponieważ strona pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności ubezpieczeniowej za skutki zdarzenia z dnia 09 października 2015 r., niniejsze postępowanie ograniczyło się przede wszystkim do ustalenia rozmiarów powstałej u powódki szkody niemajątkowej oraz odpowiedniego zadośćuczynienia.

Określając rozmiar krzywdy Sąd oparł się na wnioskach z opinii biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D.. Opinia została sporządzona w sposób rzetelny z należyтым wykorzystaniem fachowej wiedzy. Wypływające z niej wnioski są spójne i logiczne. Znajdują również potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w przedłożonej dokumentacji medycznej i zeznaniach powódki. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że opinia może stanowić podstawę wiążących ustaleń faktycznych w sprawie.

Z opinii biegłego wynika, że wskutek zdarzenia powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 25%.

Miarkując zadośćuczynienie Sąd kierował się przyjętymi w orzecznictwie kryteriami takimi jak rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013 r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w szczególności rozmiar doznanego trwałego uszczerbku na zdrowiu, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach oraz liczbę i stopień inwazyjności przebytych zabiegów medycznych, Sąd uznał za właściwe zadośćuczynienie w łącznej kwocie 65.000,00 zł. Dlatego też, uwzględniając wypłacone dotychczas powódce zadośćuczynienie w kwocie 20.000,00 zł, Sąd zasądził na jej rzecz tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia kwotę 45.000,00 zł.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako zbyt wygórowane i nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy. Mając na względzie istniejące w Polsce realia ekonomiczne i orzecznictwo sądów w tym zakresie, należy uznać, że zadośćuczynienie w łącznej kwocie 65.000,00 zł, stanowi znaczną wartość pieniężną, pozwalającą w pełni zrekompensować szkodę doznaną przez powódkę w związku z przedmiotowym zdarzeniem. Zadośćuczynienie w większej kwocie prowadziłoby zdaniem Sądu do nieuzasadnionego wzbogacenia powódki.

Zasądzając odsetki od przyznanej kwoty 45.000,00 zł Sąd przyznał je zgodnie z żądaniem strony powodowej od dnia 21 grudnia 2015 r., do dnia zapłaty. Zgłoszone żądanie we wskazanym zakresie pozostaje w zgodzie z art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Według bowiem art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Z akt sprawy wynika, że pozwany dowiedział się o zdarzeniu w dniu 20 listopada 2015 r. (k. 60), tym samym trzydziestodniowy termin do spełnienia świadczenia upłynął w dniu 20 grudnia 2015 r.

Rozstrzygając o żądaniu strony pozwanej w zakresie zwrotu poniesionych kosztów leczenia Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Kosztami takim w ocenie Sądu będą w szczególności wydatki poniesione na zakup lekarstw i przedmiotów ortopedycznych. Strona powodowa przedłożyła dokumenty w postaci faktur VAT, potwierdzające poniesienie wydatków na leczenie w łącznej kwocie 799,17 zł. Powołany w sprawie biegły uznał w/w wydatki za zasadne. W tym stanie rzeczy Sąd uwzględnił żądanie strony pozwanej we wskazanym zakresie w całości i zasądził na jej rzecz kwotę 799,17 zł.

Zasądzając odsetki od kwoty 395,14 zł Sąd przyznał je zgodnie z żądaniem strony powodowej od dnia 21 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty. Żądanie zapłaty w/w kwoty zostało przedstawione pozwanemu jednocześnie ze zgłoszeniem szkody. W tej sytuacji, zasądzenie odsetek od daty wskazanej w pozwie pozostaje w zgodzie z art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Odsetki od kwoty 404,03 zł, zgłoszonej dopiero w pozwie, Sąd zasądził również zgodnie z żądaniem strony powodowej. Ponieważ odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 14 marca 2016 r. (k. 74), odsetki zasądzono od 15 marca 2016 r., do dnia zapłaty.

Sąd uwzględnił także w całości żądanie strony powodowej w zakresie zasądzenia kwoty 1.350,00 zł. Według uzasadnienia pozwu, wskazana kwota miała stanowić w istocie nie skapitalizowaną rentę okres od dnia 08 stycznia 2016 r., do dnia 15 lutego 2016 r., co odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów opieki nad powódką we wskazanym okresie. Należy podkreślić przyznanie powódce przez pozwanego takiego świadczenia za okres pierwszych 85 dni po wypadku, po przyjęciu że przez pierwsze 25 dni wymagała opieki przez 5 godzin dziennie, zaś przez następne 60 dni przez 3 godziny dziennie. Przy czym pozwany określił wysokość stawki godzinowej na kwotę 10 zł za godzinę. Przyznanie świadczenia nastąpiło w oparciu o ustalenia lekarza orzecznika pozwanego (k. 64-66). Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, powódka w dalszym ciągu nie odzyskała pełnej sprawności ruchowej i wymaga pomocy osób trzecich. Co istotne, biegły S. D. w sporządzonej opinii potwierdził, że powódka przez okres kilku miesięcy po wypadku wymagała opieki osób trzecich. Zeznania męża powódki L. J. oraz samej powódki wskazują na dalszą konieczność pomocy osób trzecich w codziennych czynnościach życiowych powódki. W tej sytuacji, Sąd uznał za zasadne przyznanie powódce, na podstawie art. 444 § 1 k.c., kwoty 1.350,00 zł jako odszkodowania z tytułu korzystania z opieki osób trzecich za dalszy okres, tj. od dnia 08 stycznia 2016 r. do dnia 15 lutego 2016 r. Wskazana kwota została obliczona przy założeniu, że powódka w dalszym ciągu wymagała we wskazanym okresie opieki przez 3 godziny dziennie, przy uwzględnieniu przyjętej uprzednio przez pozwanego stawki w wysokości 10 zł za godzinę.

Sąd zasądził odsetki od kwoty 1.350,00 zł, zgodnie z żądaniem pozwu od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, tj. od 15 marca 2016 r., do dnia zapłaty. Żądanie powódki we wskazanym zakresie pozostaje w zgodzie z art. 481 k.c. i 476 k.c.

Sąd częściowo uwzględnił również zgłoszone przez stronę powodową żądanie zasądzenia renty na przyszłość, poczynając od dnia 16 lutego 2016 r., płatnej do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Zgodnie z art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie może budzić wątpliwości okoliczność zwiększenia potrzeb powódki w związku z obrażeniami będącymi następstwem wypadku z dnia 09 października 2015 r. Powódka odczuwa nieustanne dolegliwości bólowe. Nie odzyskała i nigdy już nie odzyska pełnej sprawności ruchowej. Przyjmowanie dużych ilości leków przeciwbólowych doprowadziło do pojawienia się problemów zdrowotnych z układem żołądkowo - jelitowym. Powódka wymaga pomocy innych osób przy różnych czynnościach życia codziennego. Konieczność zapewnienia opieki, kontynuowania leczenia oraz dalszej rehabilitacji wiązać się będzie ze zwiększonymi wydatkami w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał za uzasadnione w okolicznościach sprawy przyznanie powódce renty w kwocie 450,00 zł miesięcznie. Renta w przyznanej wysokości pozwoli, w ocenie Sądu, na pokrycie zwiększonych na skutek wypadku potrzeb powódki. Dalej idące żądania strony powodowej Sąd oddalił, mając przede wszystkim na uwadze fakt, że nastąpiła jednak pewna poprawa w stanie zdrowia powódki. Nie wymaga ona także już pomocy innych osób w takim zakresie, jak miało to miejsce w ciągu kilku pierwszych miesięcy po wypadku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze uwzględnienie żądania głównego w wysokości 50%.